

De unge gav selv udtryk for, at det var dog overraskende. De unge blev interviewet i TV-Avisen og andre steder, og de var i virkeligheden chokerede og tænkte på og gav udtryk for, at de måske havde brug for at få lidt mere information om arbejdsmiljø. Derfor skal vi også sikre os, at de unges arbejdsforhold kommer frem i lyset, for sagen er jo den, at når de bevæger sig rundt i supermarkederne som små arbejdsbier, ses de sjældent af kunderne. Og der løftes, skulle jeg hilse og sige, der løftes meget. Alt for ofte får de den besked, at sådan en stor fyr som dig kan da sagtens tage den smule kasser, og det kan godt give rygskader på lang sigt.

Det er i virkeligheden det, det hele handler om, og det er mine egne børns fortællinger om, hvordan arbejdsforholdene også kan være, jeg refererer her. Men det er altså den virkelighed, som Venstre gerne vil have til at fortsætte, uden at den store, stygge statsmagt personificeret i Arbejdstilsynet holder øje med den. Forholdene i landbruget er tilsvarende skjult, men også her får vi beretninger om, at børn og unge kommer slemt til skade.

Disse historier, den virkelighed, vil SF gerne have ændret. Vi vil gerne være med til at sikre børns og unges muligheder for at arbejde med respekt for deres skolegang og med respekt for deres behov for andre oplevelser end skole, lektier og arbejde; og i parentes bemærket tror jeg i og for sig også, at børn har godt af at kede sig. Men der skal være lidt mere styr på, at det, det handler om, skal være et maksimalt antal timer om ugen, det skal handle om forbud mod alenearbejde om aftenen og om natten, og det skal handle om aldersgrænser.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Det lyder, som om SF bruger arbejdsmiljøet som løftestang til at angribe en helt anden vinkel, nemlig den kultur, som børn og unge er en del af.

Det fundamentale spørgsmål er jo: Hvem skal afgøre det? Skal det være familiediskussionen derhjemme, der skal afgøre, om et arbejde er hårdt? Skal det være den enkelte, der kan vurdere det, eller skal det være statsmagten? Kan vi ikke forvente, at en 17-årig kan afgøre, om vedkommende kan arbejde 3 timer om dagen i stedet for 2 timer? Det tror vi godt man kan forvente, og vi tror, at den kultur er vigtig, for vi skal jo forberede børn og unge til et voksenliv. Men vi skal også give dem et børne- og ung-

domsliv med et indhold, hvor de også har deres egen sfære og deres egen hverdag, måske helt uden pres fra de sædvanlige institutioner og skoler.

Det er jo en meget, meget vigtig diskussion, og det mest fundamentale er: Hvem skal afgøre det? Skal det være staten, eller skal det være børnene og deres familier?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Vi har en lang tradition her i Danmark for at beskæftige os med dette spørgsmål. For 20-25 år siden fik vi en arbejdsmiljølovgivning, som sætter nogle grænser for både voksnes og børns arbejde, og nu får vi præciseret, hvor grænserne for børns arbejde skal ligge.

Jeg vil fastholde, at børn har godt af at arbejde, børn har godt af at gå til sport osv. Børn har godt af at være aktive, men børn har også godt af at kede sig.

Jeg kan ikke forestille mig, at Venstre med denne forespørgsel lægger op til, at regeringen skal komme med en vejledning om, hvordan børn får arbejde; det er vel ikke det, det handler om. Vi synes, det er helt fint med arbejde, men vi synes bare, der skal være nogle grænser, og Venstre og SF er uenige om, hvor de grænser skal ligge. Men der er et lovforslag om netop det spørgsmål under behandling i øjeblikket, og det er ikke det, forespørgslen i dag drejer sig om. Forespørgslen går på, hvordan regeringen vil sikre, at unge kan arbejde. Sådan!

Jeg har sagt, at vil Venstre have en vejledning om det, må man bede ministeren om den, og så må der være en dagsorden, vi kan stemme om. Og her kan det godt være, SF vil stemme nej, for vi synes ikke, det er nødvendigt at regulere, hvordan børn skal søge arbejde.

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg vil indlede med at sige, at jeg ikke er helt enig med fru Anne Baastrup i, at det ikke drejer sig om det lovforslag, vi behandlede her i december, for det mener jeg sådan set det er.

Men Venstres modstand mod de ændringer i arbejdsmiljøloven, der netop blev diskuteret her i salen den 7. december i fjor, er jo velkendte. Dem husker vi udmærket. Venstre vil ikke have lovgivning, der sikrer børns og unges arbejdsmiljø. Sådan måtte vi i hvert fald forstå det.

Men hvad er det så, man ønsker så kort tid efter førstebehandlingen af lovforslag nr. L 98 med en forespørgsel om denne sag? Efter hvad